

[Arbejdsministeren]

opfattelse, at der ikke umiddelbart kan knyttes en almindelig vægringsstraf til dette, men at det selvfølgelig kan give anledning til overvejelser med hensyn til, om de pågældende overhovedet står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er dette spørgsmål, som jo sædvanemæssigt afklares og behandles af arbejdsmarkedets parter i Landsarbejdsnævnet i forbindelse med arbejdsdirektøren, vi har lagt op til, og det er også det, der fremgår af bemærkningerne.

Hr. Mølgaard var inde på, at efterlønsordningen skulle være en ret for folk efter arbejdsmedicinske kriterier. Jeg vil gerne vende mig imod denne tankegang. Jeg tror netop, at det positive ved efterlønsordningen er retten dertil, hvor folk selv tager stilling til, om de vil gå på efterløn eller ej, og ikke skal igennem en omfattende og besværlig vurdering og procedure ved ansatte med særlig sågkundskab i de kommunale forvaltninger, inden de allernådigst kan bevilges efterløn. Her er der tale om en ret på arbejdsmarkedet, og dette retsprincip vil jeg personlig meget nødig undvære i efterlønsordningen.

Jeg slutter med at gentage, hvad jeg startede med at sige, at jeg har været meget glad for at overvære denne førstebehandling og den positive modtagelse, regeringens forslag har fået.

Kurt Hansen (VS):

Først om efterlønsordningen. Dengang den blev vedtaget, såvel som nu, har jeg klart sagt, at vi fandt, at den var for dårlig. Der var nogle tvangselementer i den, som gjorde, at vi ikke kunne stemme for den. Vi undlod at stemme. Vi sagde, at der er forbedringer i den, men der er nogle tvangselementer, som vi ikke vil lægge ryg til. Det var det, der bevirkede, at vi undlod at stemme. Det skal naturligvis ikke føre til, at vi ikke vil forsvare de forbedringer, der trods alt er, når man forsøger at udhule forbedringerne og opretholde tvangsbestemmelserne.

Så vil jeg sige til arbejdsministeren, at det naturligvis er VS, der på baggrund af en vurdering afgør, hvordan vi ser de mindste forbedringer, og hvordan og hvorledes vi til syvende og sidst afgør, hvordan vi vil stemme.

Jeg synes, det var en interessant bemærkning, arbejdsministeren kom med i forbindelse med svaret til mig om sanktionerne over

for dem, der måtte sig nej til det fremrykkede jobtilbud. Jeg forstod på arbejdsministeren, at det ikke umiddelbart var planen, at det skulle være de to ugers karantæner, der skulle være straffen, men at det snarere skulle være noget med en vurdering med hensyn til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Så er det, vi kommer ind på § 65, den § 65, der skal bruges til i løbet af nogle få år at drøne 10.000–15.000 mennesker ud af arbejdsmarkedet, som LO-økonom Gunner Iversen har sagt det i sidste nummer af Nyt fra arbejdsdirektoratet, og som arbejdsminister Svend Auken stort set har bakket op i nogle tilslørede vendinger i et svar på et spørgsmål fra VS.

Hvad betyder det så? Det betyder alt i alt, at disse mennesker, der siger nej til denne jobtilbudsordning, der bliver rykket frem, selv skal skaffe sig 5 ugers arbejde, for det er det krav, man vil stille op i forhold til § 65. De må jo vise, at de står til rådighed for arbejdsmarkedet, og derfor skal de skaffe sig selv 5 ugers arbejde. Det er jo det krav, vi ved vil blive stillet op ifølge § 65.

Hvis det er rigtigt, så tror jeg, at LO-økonom Gunner Iversen skyder meget lavt i sine vurderinger af, at det er 10.000–15.000, der skal sorteres væk fra arbejdsmarkedet de næste 3–4 år. Så vil det blive tal af langt større størrelsesorden. 21.000 mister dagpengereetten om året, siger arbejdsministeren i bemærkningerne, og man regner med, at 14.000 af disse vil gå ind på ordningen. Sådan sjusser man sig frem til det. Det vil sige, at der de næste 3–4 år skal 7.000 ud af arbejdsmarkedet om året på baggrund af, at de ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, for arbejdsministeren drømmer selvfølgelig heller ikke om, at det er muligt at skaffe sig selv 5 ugers arbejde i en situation, hvor det alt i alt er temmelig umuligt at få noget arbejde.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når jeg tager ordet igen, så er det ikke, fordi jeg vil genere nogen ved at forlænge debatten. Jeg ved godt, at alle gerne vil hjem, men jeg synes dog, der var et par bemærkninger, der gav mig anledning til at komme herop.

Det ene er, at arbejdsministeren gav udtryk for i form af en kompliment, at vi åbent var blevet klogere i SF, at han ikke rig-